

Борба

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
ВТОРНИК
19 НОЕМВРИ
1968
ГОД. XXVI
Бр. 138
(2485)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ЮБИЛЕИ НА в „БОРБА“

ЧЕТВЪРТ ВЕК — ВЯРНА СЛУЖБА НА НАРОДА

Вестник „Борба“ навлиза в своята зрелост — възраст след 25 години. От първия си брой, излязъл през август 1943 г. в квартирата на дядо Марко Цанов на ул. „Велико Търново“ в Габрово, в решителните дни на кървавата борба с фашизма и капитализма вестникът свързва името си с най-прогресивните идеи на своето време. В Осма въстаническа оперативна зона, включваща Горнооряховски и Габровски партийни окръзи, „Борба“ заедно с в-к „Масовик“, отпечатан за първи път през ноември същата година, в къщата на Христо Проиков (дядо Партенко) в село Дебелец, отразява борбата срещу некапитултантския режим.

С малки прекъсвания вестникът продължи да излиза и след народната победа на Девети септември 1944 г. От 14 ноември 1949 г. той стана орган на Окръжния комитет на Партията, на Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт във Велико Търново. Като прабавим и деветте броя, излезли до 9 септември 1944 г., днешният юбилейен брой на „Борба“ е 2493.

През 25-годишното си съществуване вестникът бе трибуна за партийните идеи и на партийната правда, непримирим борец за утвърждаването на социалистическия строй в селото и града, ценен информатор за живота и събитията в окръга, помощник на Партията в утвърждаването на новото.

И още с нещо радва равностопанската. Заедно с редакционните работници голям дял в списването му са поели доброволните сътрудници — селските и работническите кореспонденти. В юбилейната си годишнина вестникът има 328 нештатни сътрудници, от които 123 редовно изпращат материали. Благодарение на тяхната любов към вестника, на безкористната им

помощ, редакционният колектив успява да обхване и да отрази многообразието на обществен, стопански и политически живот на окръга, да разкаже за делниците и празниците на хората.

Тесните връзки между дописниците и редакционните работници направиха възможност малкото тържество в редакцията на 15 ноември, с което започна чествуването на юбилея. Тук бяха най-старите сътрудници на вестника и тези, които от няколко години активно сътрудничат в списването му, повечето от хората, работили в редакцията през тези 25 години.

Скромните награди, връчени на 56 от най-старите и активни дописници на вестника, на редакционните и печатарските работници, са една малка отплата за техния труд.

Гост на тържеството бе кандидат-членът на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов. Той поздравя редакционния колектив и сътрудниците на вестника с юбилейната му годишнина. Др. Стоянов пожела на всички, които участват в списването му, творчески успехи, за да бъде „Борба“ и в бъдеще, както през 25-те изминали години, добър помощник на Партията в изграждането на новото общество.

Същия ден вечерта салонът на Профсъюзния дом във Велико Търново се изпълни не само с граждани на старата столица, но и с хора от всички краища на окръга. Бяха дошли много от ония, които читателите познават от страниците на вестника чрез техните правдини и възбуждащи слова за самоотвержения труд, за ежедневието радости и грижи, за победите на трудещите се в окръга. Всички бяха дошли за тържественото събрание, посветено на 25-годишния юбилей на вестник „Борба“. Тук бяха и членът на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, председателят на изпълкома на ОНС Димитър Тужаров, секретарите на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов и Никола Кушев, първият секретар на Градския комитет на Партията Димитър Петров, един от организаторите на нелегалната печатница в Дебелец и редактор на отделни броеве на в-к „Борба“ Мило Бояджиев и други ръководители на окръга. Тук бяха и скъпите гости — специално гостуващия за юбилей член на Полтавския областен комитет на Комунистическата партия на Украйна и главен редактор на в-к „Зоря Полтавщини“ Иван Никитович Наливайко, главният секретар на Съюза на българските журналисти Петко Караделков, Димитър Георгиев от отдел „Пропаганда и агитация“ на ЦК на БКП, кореспондентът на в-к „Правда“ в България Александър Трофимович Симуров, полският журналист от в-к „Трибуна люду“ Бранислав Левински, представители на редакциите на окръжните вестници от Плевен, Ловеч, Габрово, Търговище, София и Враца, от свищовския

вестник „Дунавско дело“, много бивши редакционни работници от различни градове на страната.

Главният редактор на в-к „Борба“ Иван Колев изнесе доклад, в който бе подчертано, че още от онези дни, когато с огън и кръв се чертаеше настоящето и бъдещето на нашата страна, в-к „Борба“ стана пръв помощник на Партията. И до днес, верен на традицията, вестникът е здрав и свързан с Партията и народа и на своите близо вече 10 000 страници пише героичната трудова летопис на нашия край.

Историята, организаторската и пропагандаторска работа, връзките му с хората, имената на най-активните сътрудници прозвучаха в описанието на 25-годишния път на вестника.

Другарят Стоянов приветстваша колектива и всички участници в списването на вестника от името на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт. Той очерта грандиозните перспективи пред нашия окръг и пожела вестникът все така неуморно да пропагандира комунистическата правда, нерушимата българо-съветска дружба, единството между социалистическите страни, всичко, което представлява смисъл и съдържание на живота на нашия героичен трудов народ.

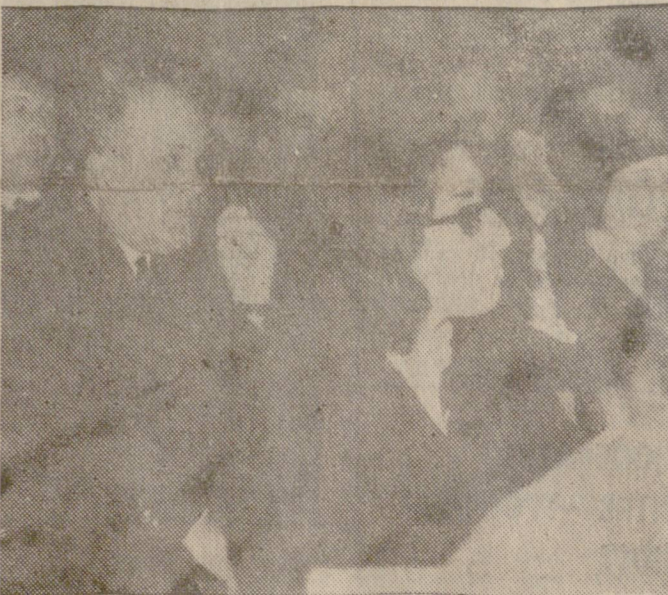
Димитър Тужаров връчи високата правителствена награда — орден „Народна свобода 1941—1944 г.“ — I степен. Главният редактор Иван Колев благодарил от името на целия редакционен колектив, на сътрудниците и хилядите читатели за голямата чест и увери, че вестникът е бил и ще бъде винаги на своя пост в служба на Партията и Родина.

С възторг беше посрещнат полтавският гост Иван Наливайко, който поднесе приветствие, поздравителни адреси от Областния комитет на КПУ и Областния съвет на депутатите на трудещите се в Полтава (който поместява отделно), от в-к „Зоря полтавщини“ и дар — бюста на вождя и учителя на пролетариата Владимир Ильич Ленин.

Сърдечно и топло прозвуча приветствието на съветския журналист Александър Симуров. При ветствуваша и Петко Караделков, секретарят на заводския партийен комитет на ДЗЗ — Г. Оряховица Анастас Цеков от името на работниците от промишлеността в окръга, героите на социалистическия труд Тодор Колев от името на селскостопанските труженици в нашия край, главният редактор на в-к „Септемврийска победа“ в Плевен Стойко Данчев. Всички те, и главният редактор на в-к „Зоря на комунизма“ в Ловеч — Христо Хараламов, поднесоха поздравии.

На събранието бяха прочетени част от поздравителните телеграми, получени до юбилея, след което беше единодушно приета поздравителна телеграма до ЦК на БКП.

Събрането завърши с богат концерт, изнесен от видни столични артисти.

На снимките: другарят Димитър Тужаров връчва на главния редактор Иван Колев ордена „Народна свобода 1941—1944 г.“ — I степен, с който е награден вестник „Борба“. Част от присъстващите на събранието.

В ДЗЗ — нова автоматична централа

В Държавни захарни заводи — Горна Оряховица беше доставена нова автоматична телефонна централа с 300 поста от Завода за телеграфна и телефонна техника.

Дни наред се извършваше нейният монтаж от техниците на софийския завод за ТТТ, подпомогнати от колектива на слаботоковия отдел при Държавни захарни заводи с ръководител Ив. Костов. И когато дойде най-трудното — свързването на абонатите с новата централа, всички техници показаха голяма упоритост и дисциплинираност. Техниците от Държавни захарни заводи — Горна Оряховица Г. Унгаров, Р. Василева, К. Дукашки и други работиха две денонощия непрекъснато, докато не свърши работата.

Събрането завърши с богат концерт, изнесен от видни столични артисти.

датель на изпълкома на Окръжния народен съвет д-р Пенчо Ненов.

Имаше какво с гордост да отчитат стопаните от Козаревец за изминалото двадесетилетие. И то — уважение. Затова и козаревските кооператори честват, най-тържествено в непедините на двадесетата годишнина от основаването на стопанството в селото. За успехите през тези години говори заместник-председателят на стопанството Никола Недев. Гост на кооператорите на това тържество бе и първият заместник-предсе-

ПОЗДРАВЛЕНИЕ ОТ ПОЛТАВСКА ОБЛАСТ

ДО КОЛЕКТИВА НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКИЯ ОКРЪЖЕН ВЕСТНИК „БОРБА“

Скъпи другари,

Полтавският областен комитет на Комунистическата партия на Украйна, изпълняване на Областния съвет на депутатите на трудещите се съвместно поздравяват редакционния колектив на вестник „Борба“ и неговите многобройни работнически и селски кореспонденти и читатели с 25-годишнината от деня на излизането на първия му брой и високата правителствена награда — орден „Народна свобода 1941—1944 г.“ — I степен.

Четвърт век ващият вестник е боеви помощник на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия,

Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт в мобилизиране на трудещите се от Велико-търновски окръг за активно участие в строителството на социалистическото общество в страната.

Пламенно и неуморно вестник „Борба“ пропагандира идеите на марксизма-ленинизма, пролетарския интернационализъм, вечната и нерушимата дружба между съвет-

ския и българския народ, укрепването на братската дружба между трудещите се от Полтавска област и Велико-търновски окръг.

Желаем на колектива на редакцията на вестника големи творчески успехи в комунистическото възпитание на трудещите се, в мобилизирането им за успешно претворяване в живота решенията на Българската комунистическа партия и правителството, в служба на своя народ.

Да живее вечната и нерушимата съветско-българска дружба!

Председател на изпълнителния комитет на Полтавския областен съвет на депутатите на трудещите се С. БОЙКО

Секретар на Полтавския областен комитет на Комунистическата партия на Украйна А. МУЖИЦКИЙ

ноември 1968 год. гр. Полтава

Делегация на Московския градски съвет

От няколко дни в страната ни е на посещение делегация на Московския градски съвет, водена от председателя на изпълнителния комитет на съвета Владимир Промислов.

В събота скъпите пратеници на съветския народ гостуваха във Велико Търново. Те бяха придружавани от зам.-председателя на изпълкома на столичния народен съвет Георги Караманев и от секретаря на посолството на Съветския съюз в София Иван Краснов.

Съпровождани от председател

ля на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров и от Неялко Калпакчиев — председател на изпълкома на Градския народен съвет във Велико Търново, те се запознаха със забележителностите на древната българска столица. В Арбанаси разгледаха Хаджилевата къща, църквата „Рождество Христово“.

На Света гора те се поклониха пред подвига на руските войни, загинали за свободата на нашата родина.

Празник на бъдещите строители

В неделя салонът на Камерен театър 202 бе изпълнен до краен предел. Тук бяха дошли учениците и учителите от сградостроителното училище „Коло Фичето“, много родители и близки, за да участват в тържественото събрание, посветено на патрона на училището.

След литературно-музикалната програма доклад за живота и дейността на прочутия майстор-строител изнесе директорът

на училището Христо Папазов. Той говори за творческите успехи на Коло Фичето, за неговата изключителна трудоспособност, за онова богатство в архитектурата, съзидател на които, за да участват в тържественото събрание, посветено на патрона на училището.

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

БОЙНА АКЦИЯ НА ЮЖНОВИЕТНАМСКИТЕ ПАТРИОТИ СРЕЩУ ДА НАНГ

ЛОНДОН, 18 ноември (БТА) — Осведомителните агенции съобщиха от Сайгон, че вчера голямата американска военноморска и въздушна база Да Нанг в Южен Виетнам била вдигната в тревога. Поделенията на американската морска пехота и ма ринетните части били поставени в „пълна бойна готовност“.

Паниката била предизвикана от

внезапно ракетно нападение на южновьетнамските патриоти. При първия залп върху базата паднали десет 122 мм ракети. След това последвал минохвъргачен огън. Обстрелвани са военноморския док, военното летище и радиостанцията. Шестите и жертвите според американското командване в Сайгон били „леки“.

АВТОМАТИЧНАТА СТАНЦИЯ „СОНДА-6“ СЕ ЗАВЪРНА НА ЗЕМЯТА

МОСКВА, 18 ноември (ТАСС) — На 17 ноември съветската станция „Сонда-6“ след почти седмиден полет по космическата линия Земя—Луна—Земя се завърна на земята в определен район на СССР.

В експеримента за пръв път бе изпробван друг, по-сложен и перспективен метод за връщане на космически апарати от междупланетните траектории — че тода за управлявано спускане с

използуването на аеродинамична подемна сила (аеродинамическо качество) на спускания апарат. В този случай траекторията на движението на космическия апарат при забавянето има съвсем различна форма от траекторията на баллистичното спускане, което позволява да се извърши приземяване в далечната точка на земната повърхност с най-малки претоварвания и а най-голяма точност.

МНОГОПРОГРАМНА ИЗЧИСЛИТЕЛНА МАШИНА

МИНСК, 18 ноември (ТАСС) — В столицата на Белорусия е създадена нова електронно-изчислителна машина „Минск-32“. Производството ѝ ще започне идната година.

Новата машина е много по-продуктивна от своята известна предшественичка „Минск-22“. За една секунда тя може да изпълни над 30 000 извършен сложни операции (Минск-22 изпълнява 5—6000 опе-

ции). Едновременно машината може да решава до 4 задачи. Нейната оперативна памет може да обхване до 6537 разредни цифри.

„Минск-32“ може да решава успешно диференциални уравнения, да изчислява запалите в големи и средни предприятия, да помага при ръководенето на производството. Управлява я един оператор с помощта на пишеща машина,

НАКРАТКО

Булапеша (ТАСС) — Първият секретар на ЦК на Унгарската социалистическа работническа партия Янош Кадар прие днес министър на външните работи на СССР Андрей Громико, който се намира в Унгария на приятелско посещение.

Булапеша — Тук пристигна делегация на КПСС Борис Пономарев (ръководител на делегацията), секретарят на ЦК на КПСС Константин Катусев и заместник-завеждащият международния отдел на ЦК на КПСС Елизар Кусков. Тя ще вземе участие в работата на комисията по подготовка на международно съвещание на комунистическите и работническите партии.

Рим — В италианския град Реждо Емилиа стана голяма народна демонстрация против провокациите на неофашистите, за демократично обноваване на страната. Няколко хиляди комунисти, представители на други политически партии, демократи и антифашисти се стекоха вчера в града от италианския провинция, за да поискат от правителството да обяви италианското социално движение (неофашистката партия) извън закона, Италия да

излезе от НАТО и страната да тръгне по пътя на демократичното развитие и прогреса.

БЕИРУТ — Парламентарната комисия по въпросите на икономическата отбрана одобри законопроект за създаване на отряда на народната милиция за охрана на южните граници на Ливан срещу агресивните действия на Израел. Тези отряди ще бъдат поставени под разпо реджването на командването на ливанската армия.

ЛОНДОН — Рано тази сутрин пощенските служители в Никозия започнали стачка с целина за увеличаване на заплатите. Съобщава агенция Ройтер от кипърската столица.

Стачката парализира незначително съобщителните връзки между града и външния свят. Не били предадени или приети никакви телеграми.

ПАРИЖ — В болницата Фови в Парижките преградени Сюрен тези дни са извършени нови операции по присаждане на органи — една операция по присаждане на сърце и две други по присаждане на бъбреци. В днешния билитен на болницата се казва, че състоянието на тримата пациенти е „съвсем добро“.

Дневни * Вести

ПЛЕНУМ на Окръжния съвет за изкуство и култура по въпросите на музикалното възпитание и образование ще се състои днес, от 9 часа, в Камерен театър 202 — Велико Търново.

РЕЦИТАЛ, посветен на творчеството на големия пролетарски поет Христо Смирненски, ще състои снощи в Камерен театър 202 — Велико Търново. В тази хубава изява на художественото слово участват пионери и средношколци от старопрестолния град.

ОБСЪЖДАНЕ на повестта „Под един покрив с врага“ бе организирано в читалището в Долна Оряховица. Сред стотиците младежи и кооператори бе и авторът на книгата Стано Керезов.

ГОСТ на окръга е проф. Хорчански — член на ЦК на Германската единна социалистическа партия. Той изнесе лекция на тема „50 години от Ноемврийската революция в Германия“ пред пратиници и стопански актив в с. Камен, пред преподавателите и възпитаниците на езиковата гимназия „Д-р Асен Златаров“ във Велико Търново и пред публичното събрание в с. Кесарево. Професор Хорчански посети и с. Михалци.

ИЗЛОЖБА, посветена на 50-годишнината на Ноемврийската революция в Германия, ще бъде открита утре, сряда, от 18.30 часа, в Дома на Народната армия — Велико Търново. След откриването, в салона на ДНА, директорът на Германския културен център в София Йондерко ще говори на тема „50 години Ноемврийска революция в Германия“. Ще се проектира филм.

Спорно двадесетилетие

Беше през ноември на 1948 г., когато 57 ентузиастични стопаните от Козаревец образуваха дружното семейство на своя кооператив. Материалната база бе скромна — 1100 дка земя и 25 чифта волове и коне. Макар и изпълнени с много трудност, с много грижи и тревоги, дните се нижеха — просто като неулкови. Козаревчани обединиха своите усилия в задружнична борба със стопаните от Добря джл, Драгичево, Мердана — из гради се по-голямото, икономически по-мощното семейство на ТКЗС — Лясковец.

Като да беше вчера! А оттогава изминаха цели две десетилетия. Период, през който ние постигнахме немалко, период който заслужава внимание, а проявеното усърдие и героизъм — уважение. Затова и козаревските кооператори честват, най-тържествено в непедините на двадесетата годишнина от основаването на стопанството в селото. За успехите през тези години говори заместник-председателят на стопанството Никола Недев. Гост на кооператорите на това тържество бе и първият заместник-предсе-

Д-р Сл. СЛАВЕВ

Ив. Кулински

ЛОШО БЕ САМО НАЧАЛОТО

Лошо бе началото. Някои другари закъсняха. Един под предлог, че са били на работа, други пък не знаели мястото на събранията. Затова и годишното отчетно събрание на териториалната организация в Беброво започна с малко закъснение. Това не е беда, ако е единичен случай. Но в края на доклада на бюрото, който прочете секретарят на организацията Петър Векилов, имаше такава мисъл: „Въобще малко са събранията, на които се явяват всички членове.“ Това изречение издава една тревога. Сега вече човек по-лесно може да си обясни защо някои другари се отнесаха така към годишното си събрание. И беда идва повече и от това, че в доклада никак мимолетно, само с едно изречение се споменава за това сериозно нарушаване на партийния устав.

Слушаш доклада и добиваш впечатление, че присъстващи на производствено събрание. Прекрасно много място бе отделено на стопанските резултати — на селкооп, на работата на Общинския народен съвет. С общи думи се каза и за дейността на училището.

В организацията членуват 27 души, а към никого, с изключение на тези, които не са посещавали редовно събранията, не бе отправена критична бележка. А нали се отчиташе едногодишната дейност на организацията, на нейните членове?

Дълго председателят на събранията подканва за изказване. Най-после откъм задната редица стана Иван Кенарев, председател на потребителната кооперация. После един след друг ставаха Никола Костов, Никола Купаров, Неялчо Георгиев. Някои дори вземаха думата втори път. Събранията станаха интересни, оживени. Изказващите се допълниха пропуската на доклада.

Характерно в това отношение бе изказването на Никола Купаров. Сега се поставят пред Партията, пред комунистите много големи задачи, каза той. И трудовете се трябва от нас да вземат пример. Служим ли ние за образец — на този въпрос трябва да се отговори на събранията.

Той изтъкна примери, които основателно будят тревога. Комунисти не посещават редовно

събрания, които стават в селото, просветните форми. Някои от тях не вършат агитационно-разяснителна дейност.

— За какъв личен пример може да става дума — подхвърли Васил Балабанов — когато за много неща, които стават в селото, ние комунистите научаваме последни.

Изнесе се такъв факт. Подготвя се от Общинския партийен комитет тържествена вечер на героите от войните. И за нея секретарят на териториалната партийна организация е уведомен едва в последния момент. Да не говорим за останалите членове. Не се ли принуждава така ролята на партийната организация.

— А можехме да помогнем много и в предварителната организация, и на самата вечер — допълни някой.

Изминаха вече няколко месеца от Декемврийския пленум на Централния комитет на БКП. Би трябвало вече да се съчат конкретни дела в духа на неговите решения, да се разкрие делът на партийната организация в Беброво. Това обаче не е станало. Ето каква констатация се прави в доклада. „Похвален е фактът, че всички комсомолци се справят добре с всяка си работа, но лошото е това, че другарите малко време отделят за работа в комсомолското дружество, не посещават събранията, сбирките на кръжока и т. н.“

А каква помощ е оказала партийната организация за подобряване дейността на дружеството, за осмисляне живота на младежта в селото. Комсомолците се включват в работата на читалището, добри производственици са, а още по-малко ставали бащицката, ласкавата ръка на партийната организация. Та те и досега все още нямат свой клуб, където да се събират.

В пълен унисон с доклада бе и констатацията, която се направи в някои изказвания, по отношение изпълнение решението за работата на Комсомола и младежта. Дано полезният разговор, който стана на това събрание, решението, които се взеха, станат основен момент в бъдещата дейност на партийната организация в Беброво.

П. КАИШАНОВ

Разхубавяват нашите села. Търговската сграда на потребителната кооперация — с. Хаджидимитрово.

Знамето

Вървя по пътищата към тебе. Водят ме средногорските буки, извори и върхове, запазили спомена за тебе, Райна княгиня. Води ме подгънат ти. Подгънат в смелите и винаги златни. Кожко сърца се пре върнаха на звезди, за да осветят пътищата ти, Родино!

Един ли падна, един ли стрък иглика и горски здравец покораха от хайдушка кръв! Една ли юначна гръд, прекъсна трептат над теб знамената на свободата!

Панагюрище! Люлка на една мъжествена жена. Родно огнище, което даде искрите си, за да станат пламък в сърцето на една българска хубавица!

Бутвам малката порткичка. Смълчано бебе, смълчан двор, осветен от безсмъртието. Стъпала, стъпала към подгъната. Старинен калдъръм, изтънчен от вървела и хайдушки ботуши. Сърцето ми се превръща в камбана, готова да зазвони при всеки шепот на миналото. Тук всичко трепти от ехото на един мъжествен бунт. Шумоли с едрите си листа пак старата лозница-столетница, надничала и пяла над дървената ти люлка. Присреща ме историята и ме хваща за ръката. Не се ли вее още там зеленото знаме със страшното и славно ведро: „Свобода или смърт“. Стоя за слушане като в реквим. Стоя пред реликва, с душа, в която свети една съзла на умиление.

Няма ли да се покажеш горе на тропозана? Ще изтро-

полиш с високите топчета на черните старовремски обувки. Ще прошумоли колосаната сателена пола, ще трепне в алържан смях моминската гръд под сърменото елче. На плещите ще се метнат две тежки плитки, а очите като живи възгледи ще ме прободат чак до сърцето.

Българска княгиня! Кръсти те народа. Даде ти знамето в ръцете и ти каза: „Води ни към свободата!“

Нямаше корона. И вместо дворци — скупените станици на малкото училище. Нямаше овита. И вместо тях — верни Каблешкови момци. Нямаше прикля. А три реда саби и три реда пишови.

Милка АТАНАСОВА

Среща с книгите
Сн.: Н. ДИМИТРОВ

ПАЗИМ ЛИ КНИГИТЕ?

Едва ли има библиотека у нас, която няма неприятности с нередовни читатели. Но това е само една страна на въпроса, колкото и да е неприятна. Книгите се задържат за повече от определеното време и така от тях се лишават други читатели. Затормозва се и работата на библиотечните работници.

Едно продължително приятелство

Отпал целия си живот за възраждането и въздигането на България, Петко Рачов Славейков оставя трайни следи в паметта на съвременниците си като приятел и човек. Сам изпитал трудността на епохата, жестокостта на османския поробител и зломаетието на фанариотите, той винаги е съчувствувал и помагал на познаниците си. Това потвърждава и продължителното му приятелство с възрожденския драновски учител, поет и книжовник Янко Христов Бърнев — Драновец. За познати се по всяка вероятност в елино-българското училище на Емануил Васкидович в Свищов, те остават завинаги интимни приятели.

През 1847 г., когато Славейков е учител в Ловеч, по негово настояване е бил изпратен класарят на черквата с поръчение да доведе от Бяла за учител в Ловеч Янко Драновец. И от есента на същата година за главен учител („голям даскал“) на доломанхленското училище е назначен даскал Янко. Именно дружба на Янко Драновец със Славейков е причина Драновец да попише стихотворения. Баба Велика, жената на Янко Драновец, споделя по-късно пред Никола Ив. Ванков, „чи откак се е обляжил Даскал Петко с нейния мъж, последният ставал по няколко пъти през нощта да пише стихове и да ги чете“.

В Ловеч Янко Драновец учителствувал до 1863 година, когато поради недоразумения с ловчанските първаци и владиката Иларийон е бил принуден да напусне. Останал без работа, с жена и шест деца, той пише писмо на Славейков до Ески Джумая (Търговище), където е учител. Славейков му отговаря с писмо от 9 август 1863 г. Между другото той пише: „... Като попявах едно време, пеете ли йоще за в черква. Явете ми това ако Вашата съруга приема да бъде и она учителка за девойки и най-после за двама Ви каква цена бихте искали. ...“

2. Не след дълго Славейков му памиря място в Търговище, но там Янко Драновец не се задържа за дълго, защото е бил извикан отново от Славейков — този път за учител в Габрово. Той и сега не го забравя пред възможността да го уреди на по-сигурно и по-добре платено място. Разликата между Търговищката и габровската гимназия е била явна тогава.

За целта е бил изпратен писмоносец от Славейков в Ески Джумая. В „Габровското училище и неговите първи почитатели“ четем: „Писмоносец за уч. Янка до в Джумая 100 (гроша — б. м.)“.

Петко Славейков не пропуска да препоръча даскал Янко и на Н. Х. Палаузов. В писмо от 6 август 1866 г. той му пише: „... Като се нареди тъй що местото на Сава, Игната и Илия да заемат за сега двама само. Един тозиза когото ще про водите сега и един който ся на мерва вече там — Янко. Те двамамата могат да свършат най-добра работа колкото бившите трима. ...“

За да запази името на приятеля си, Славейков използва и печата. Така през 60-те години на миналия век в Ловеч започва търсене на учители, които владеят чужди езици. Целта е да бъдат подготвени техните ученици по-задълбочено, а наред с това да имат възможност да учат и в чужбина. Това е било причина да се хвърлят обиди и упреци на Янко Драновец, с цел да бъде заменен. Янко Драновец се оплаква на Славейков с писмо от месец юли 1863 г. и той не се забавя да реагира. В „Гайда“ през септември с. г. излиза анонимна статия, в която четем: „... И кой знай, тези наши бързоучковни лингвисти (става въпрос за ловчанските учители, владеещи езици — б. м.) може с време да додат

до там, дето за един ден да фанат да изучават учениците си на пет шест езика. — Сирота България не стига дето са плачи от шярлатани доктори, ами да фане да са плачи и от шярлатани даскали!“

Както се вижда от преведените факти, Петко Рачов Славейков нито за момент не забравя своя приятел от младини Янко Драновец и винаги търси пътища и начини да му помогне в живота. Нещо повече, когато няма такава възможност, Славейков с болка му доверява това в писмата си.

Тази интересна и продължителна дружба на Славейков с Я. Драновец разкрива още една страна от характера и образа на нашия голям възрожденец, поет, общественик и журналист!

МНОГОСТРАННА ДЕЙНОСТ

Утвърждават се традициите на пионерите на музейното дело ★ Обслужени са над 450 000 посетители на музейните експозиции и на паметниците на културата

В недалечното минало във Велико Търново работиха само 2-3 музейни дейци-общественици. Те се занимаваха с всичко, което предлагаше музейната практика. Тогава в града имаха една малка експозиция, обстрадирана от доброволни сътрудници, археолог и музейвед дядо Тодор Николов. Само патриотизмът и голямата любов към музейното дело даваха сили на този неуморим труженик да се справя с всичко.

Първите пионери на музейното дело в града създадоха традиция, които колективът на Окръжния исторически музей утвърждава в сегашната си дейност. Най-младото поделение на музея е отдел „Културно-мзосов“. По принцип в неговата работа вземат участие всички музейни работници, но характерът на дейността му изисква предимно усиления на експузоводите. Те обслужват музейните експозиции и паметниците на културата с беседи, правят редовно радиопредavanja, дават консултации и исторически справки, водят просветни форми по квартали, предприятния и учредения, посещават селищата с доклади, подпомагат събирателската и научноизследовател-

ската работа в останалите отдели и пр. Това е една огромна, много отговорна, трудна и многостранна работа. Изразена с езика на цифрите, научно-популяризаторската и пропагандаторската дейност представлява статистически отчет с много графи, зад които се крият целогодишните усилия на ентузиастичните музейни специалисти.

Това са над 450 000 посрещнати и обслужени посетители в музейните експозиции и по паметниците на културата във Велико Търново и близките му околности; пред тях са изнесени около 5000 обзорни и тематични беседи; изнесени са 200 доклада, беседи и информации на събрания, кръжоци, сборове на пионери, средношколци и донатори; написани са и излъчени по радиовъзела във Велико Търново 50 радиобеседи; направени и експонирани са десетки тематични изложби, витрини и табла; организирани са срещи и походи по мемориалните паметници и лобните места в окръга и пр.

Стефан ЦОНЕВ

зав. отдел „Културно-масов“ при Окръжния исторически музей

ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ — ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА“ —ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ОБЯВЯВА,

че от учебната 1969—1970 година назначенията на детски и начални учители за Велико Търново, Свищов, Горна Оряховица и Павликени и за учителите от средния курс — по български език и математика за Велико Търново, Свищов и Горна Оряховица ще се извършва чрез конкурсен изпит.

Кандидатите да подадат необходимите документи в срок до 10. XII. 1968 година в отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет — Велико Търново.

ОТ ОТДЕЛА
3-1

ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново

ТЪРСИ:

1. Оксигенист
2. Шлосери
3. Чистачки за цехови помещения

Постъпване веднага. Справка: „Личен състав“, тел. 21—07.

3-3

С ПРОФЕСИОНАЛНО МАЙСТОРСТВО

Утрото неусетно пропълзва по пътя. Кап. Стоян Михов и нещатният автоконтролор Никола Вангелов си откъснаха, за миг забравиха и напътните, и неприятностите на службата. Но то беше съвсем за малко. Отново и отново малкото червено „сгоче“ спираше коли и мотоциклети за проверка.

Кап. Михов по навик оправи шапката си и тръгна да остави ръкавиците в службения мотоциклет. И тъкмо тогава професионалният му усет го накара да спре. Откъм с. Първомай ли идваше мотопед „Балкан“. От пръв поглед кап. Михов разбра, че това не е правоспособен мотопедист. Предполагенето му се потвърди при спирането на мотопеда — той едва не падна. При поискване на документите водачът каза, че мотопедът е на един негов приятел от Самоводене, а самият

той е от Горна Оряховица и работи в ДАП.

Кап. Михов започна да пише акта, тъй като водачът нямаше документ за правоуправление. В това време двамата — водачът и возещият се отзад младеж, си пошушнаха нещо. С крайчеца на окоето си Михов видя, че назовалият се Иван Стойков Петров се кани да побегне. Но още на първата стъпка, въпреки съпротивата му, го накара да седне в коша и го откара в участъка на МВР в Горна Оряховица за справка. Тук се установи, че лицето се казва Валентин Н. Коначиев от гр. Русе и е откраднал заедно с приятеля си мотопеда от същия град. С него двамата са ходили до Стражица по своя работа и сега се връщат в Русе.

И този ден кап. Стоян Михов прояви своето професионално майсторство в изпълнение на

службения си дълг. Не само залови крадеца, но и предотврати може би едно автопроизшествие.

Недялка КОСТОВА

РАЗНООБРАЗНА ПОЛИТИКО-ПРОСВЕТНА ДЕЙНОСТ

Общинският комитет на Отечествения фронт в с. Долна Оряховица отпразнува зае с подготовката за новата политико-просветна дейност сред своите членове. Изградени са 64 учебни групи със смесена тематика.

С пропагандистите и лекторите се проведе общински семинар, където те бяха запознати с основните насоки в решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП. Темите ще се изнасят от най-подготвените лектори. В общината се използват и други форми на работа — народен университет, тематични вечери на възпрос и отговор. Готви се и теоретична конференция на тема „Нашо национално достойнство и гордост на България“, вечер на героичното минало, където низовите организации ще покажат работата си и ще изнесат литературни програми посветени на 50-годишнината от основаването на партийната организация в селото. На 24 лектори Общинският комитет и лекторската група е дала за разработка определени теми.

Ив. Хаджинанов

ПЪРВОСТЕПЕННА ОКРЪЖНА БОЛНИЦА —ВЕЛИКО ТЪРНОВО ТЪРСИ

да назначи 2 огняри и трима санитарни. Кандидатите да подадат молба до администрацията на болницата за постъпване.

Техникум по хранително-вкусова промишленост —Горна Оряховица СЪОБЩАВА,

че има вакантна длъжност за учител по пеене, хор и музика. Постъпване веднага. Справка на тел. 44—22.

ДСО

„Пътни строежи“ — район Велико Търново ТЪРСИ

обща работници, зидарокофражисти и арматуристи за строителните обекти във Велико Търново. Обществеността и стол осигурени.

Справка: на тел. 61—14 отдел „Бит, работна ръка и подготовка кадри“.

3-1

ЛЮБОПИТНО

● На земното кълбо са изведени повече от 520 действащи вулкани, без да се броят подводните, които все още не са изчезнали.

● Всяка година от световните океани се изпарява 448 хиляди куб. километра вода или слой от 1.2 м, а от повърхността на сушата — 71 хиляди куб. километра вода.

● В Съединените щати плъховете изядат годишно 5300 000 тона жито.

● Последните проучвания са установили, че рана от хирургически нож зараства 42 пъти по-бързо, ако оперираният вземе 220 милиграма цинков сулфит.

● Фамилията на един жител от Истанбул се състои от 43 букви. Тя се превежда така: „Син на героя, носещ флаг с полумесец и звезда“. Ето как е в оригинал: Аийяльдикирмизинибайрактазийанкаграманоглу.

● Навярно най-простият език на земята е хавайският. Той се състои от 6 съгласни и 5 гласни. Но поради тази простота той е необичайно трудно.

● Първата запетая се появила на границата на XV и XVI век. Въведена е била от венецианския печатар и изда тел Алд Мануций.

ТЕКУЩОТО ПРЕМИРАНЕ В ТКЗС — ФОРМА НА МАТЕРИАЛНО СТИМУЛИРАНЕ

ХОРА, С КОИТО
СЕ ГОРДЕЕМ

ШЛОСЕРЪТ

Съзнанието е мъничко като просено зърно, но съществува в съзнанието. Не, не че не вярва на директора на предприятието. Обаче може да не са разбрали другите както трябва. Случае се, нали? Колкото по-малко минути остават до връчването на ордените, толкова по-вече съзнанието се усилва. На истинна какво толкова е извършил той, та да го награждават с толкова високо отличие като „Червено знаме на труда“? Твърде възможно е да е станала грешка — големите орден са за значителни заслуги, а той...

Да, той беше на четиринадесет години, когато опита сладоостта на спеления със собствен труд хляб. Тогаваша още, в разгара на войната, в разгара на недоимъка през 1942 година при мизерната джамба парче хляб. Най-напред в машинната работилница на Иван Да не, а от следващата година — във „Васярянка“. И досега е в това предприятие, с изключение на онези две и половина години войнишка служба.

Свесем младият шлосер Иван Димитров посрещна свободата в работилницата, а през 1947 година взе участие в национализацията.

Национализацията като с някаква мажическа пръчка насочи работилницата по пътя на бързо развитие. На новата площадка ка израснаха първите сгради, през 1950 година беше построена и лехарната. През петдесет и трета Димитров стана член на Партията, през петдесет и четвърта — член на партийното бюро, а от петдесет и пета — ръководител на шлосерното отделение. Изкарал едногодишна партийна школа, Иван Димитров беше избран за партийен секретар на ДМЗ — Павликини и остана на този пост до 1963 година.

Наистина минали са много и много години на напрежение, докато се стигне до четиридесетгодишната възраст. Като погледнеш, особени подвизи не краят биографията му. По-красно речиси са белите коси по главата на майстора по производството в монтажния участък. Те са много повече от черните. И може би награждаването с „Червено знаме на труда“ все пак не е неслучайно? Нима са малко случаите, когато се е чувствувал горд, че е член на този колектив? В началото на петдесетте години например много често се налагаше през деня да работят всеки по специалността си, а през нощта цялата младежка организация отиваше да види отливки, за да могат леките на другия ден отново да лезат.

От някогашната работилница за услуги и примитивни производства изтече много вода — до верижните подаватели, конзолните кранове, рудничните вагонетки и пещните вагонетки за керамиката, които техникът участък произвежда. И той, ветеранът, е горд и щастлив.

... Но ето, че в залата на стъпла оживяване. Поляват се представителите на Президиума на Народното събрание и за почва връчването на ордените. Своето име Иван Димитров чува наистина срещу ордена „Червено знаме на труда“. Край на напрежението и на съмненията. И тази дата, 26 септември 1968 година, в навечерието на Деня на машиностроителя, ще остане като скъп и незабравим спомен за него, който през живота си не беше извършил нещо изключително. Той само работи в едно и също предприятие четиридесет години, работи с цялото си сърце и даваше, а и продължава да дава всичко, каквото може.

Найден МИНКОВ

Текущото премиране в ТКЗС през последните години значително се разшири. Често пък при срещане на трудност, поради недостатъчна работна ръка или нередовното излизане на кооператорите в полето, ръководствата на стопанствата прибягват до прилагането на текущо премиране вместо да подобряват организацията на работата.

Характерът на производството в селското стопанство е такъв, че крайните икономически резултати се обуславят от комлекс мероприятия, а не от отделни. Поради това не е необходимо да се отдава толкова голямо значение на текущото премиране. Освен това, когато дадена стопанствена единица получи по-голям добив и в по-късни срокове, тя получава и по-голяма чиста продукция, а оттам и по-високо възнаграждение. Шом е прието заплащане труда на кооператорите да става на базата на получената чиста продукция. В крайна сметка кооператорите получават допълнително възнаграждение за един и същ резултат два пъти, което е неправилно.

В селското стопанство често пъти производството изпреварва или закъснява с около 20 дни от обичайните срокове. Това става шом като сме предвидили в началото на годината да даваме премии за получено производство в определени срокове то се стига до положение, че кооператорите или получават възнаграждение под формата на премии незаслужено или неоснователно не им се заплащат. Такъв характерен случай имаме през настоящата година. По плановите на ТКЗС е предвидено да се дават текущи премии за набрано грозде за износ до 10—15 септември. Но тъй като производството на грозде през настоящата година изпревари обичайните срокове доста много, не под въздействието на кооператорите, а под влияние на

специфичните природоклиматически условия, то явно се вижда, че премията, която ще се даде за набрано грозде за определен срок, предварително определен, няма да бъдат заслужени.

За да се избягнат тези нежелани моменти в работата и се получи едно правилно приложението на текущото премиране, е необходимо в началото на годината да не се предвидят средства за текущи премии по предварителни показатели, а са мо една обща сума за всяка бригада поотделно. Даването на премията да става по предложение на бригадните ръководства, съгласувани с ръководството на стопанството. При това положение се предоставя възможност на ръководствата на бригадите и на самото стопанство да се съобразяват с условията на производството. Ако производството процес протича в нормална година, не се създават особени трудности, то няма да има нужда от намесата на текущото премиране. Или ще се премият кооператорите само, където явно се налага това.

Тези средства през годината да се дават на кооператорите като текуща премия, където се наложи, но за всяка бригада поотделно. Даването на премията да става по предложение на бригадните ръководства, съгласувани с ръководството на стопанството. При това положение се предоставя възможност на ръководствата на бригадите и на самото стопанство да се съобразяват с условията на производството. Ако производството процес протича в нормална година, не се създават особени трудности, то няма да има нужда от намесата на текущото премиране. Или ще се премият кооператорите само, където явно се налага това.

Но тъй като стимулирането на кооператорите в отделната стопанствена единица ще окаже влияние върху производството, а оттам — и крайните резултати ще се подобряват, то разваляните текущи премии през годината следва да останат, но за сметка на самата бригада. Ето и един пример:

Бригада Х има следния план и изпълнение на някои от показателите:

Показатели	план	отчет
Чиста продукция	120 000	140 000
Разход на труд	52 000	53 000
Текущи премии	2 600	1 500
Процент на „ФТВ“ от чистата продукция	43.30	43.30
Полага се трудово възнаграждение		60 620
Следват се текущите премии		1 500
Остатък		59 120
Начислено основно възнаграждение		53 000
Остава за допълнително възнаграждение		6 120

При такъв начин кооператорите ще получат текущи премии и допълнително възнаграждение общо толкова, колкото е действителният им принос. Доходите в бригадата за допълнително заплащане се диференцират. Ония кооператори, които

Пеню ГРОНЕВ

НЕ БИХ ГО ПРЕЖИВЯЛ

Митката, както всички го наричат, надинаше под двигателите на ЗИЛ-а и трябваше да го чакам половин час, докато излезе оттам. Омазан, мокър от пълзавата по плещите му пот, той застана усмихнат пред мен, сякаш искаше да се оправдае.

— Няма как, най-напред машина, тогава всичко друго.

Беше студена октомврийска утрин, облаци дим падаха на кълба по алените край завола. Влязохме в кабината на топло, а Митката се притесняваше, че са спрели електрически ток.

— Кога ще разтоваря — нервно беше той. — Работа има, а виж как се случват непредвидени неща.

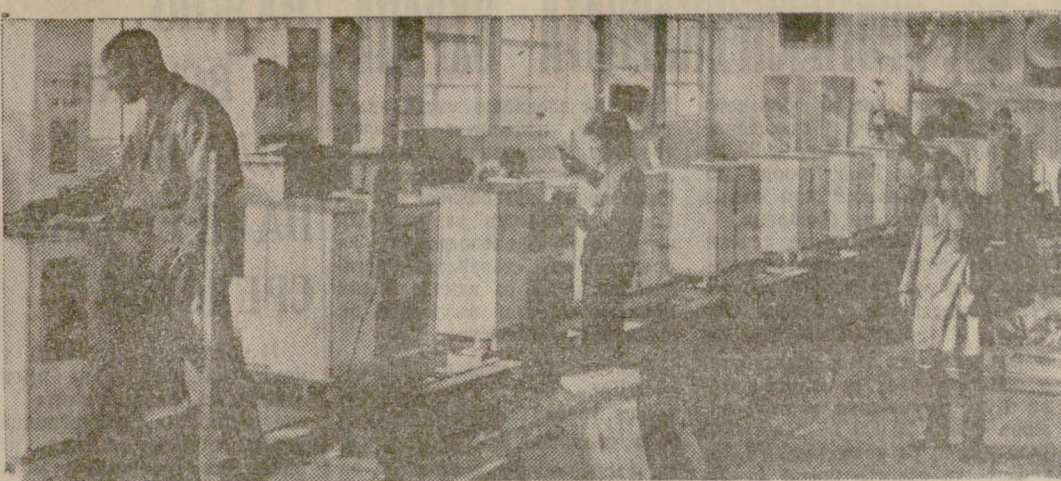
Аз напълно го разбихах. Той е такъв човек, че без работа не знае къде да сложи ръцете си. Когато разтоваряват камюна, той взема конците, забърса двигателите, гресира. А ЗИЛ-ът е сякаш току-що изкаран от автотомобилния завод. По него няма дръскотина, а за прах да не говорим.

Димитър Георгиев работи вече десет години в МЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец. Осемнадесет години той стои зад вола, през дъжд и сняг, денем, а често и нощем пред очите му се огъва синият път. Близко е времето, когато той премина с леката кола „Варшава“ 216 000 км без ремонт. От две години, а може би няма и толкова, кара синия ЗИЛ и на километра жа се е навъртала цифрата 96 240 километра.

— Гумите смених оня ден — каза Митката. — Можеха да изкарат и над сто хиляди километра, но ги дадох за напастване. А с камюна смятам да не правя ремонт поне още четири години.

После Митката ми разказа, че последното тримесечие има

са участвували в работата през критичните периоди, са получили част от допълнителното възнаграждение под формата на текущи премии, а които не са участвували не получават.

Бригада „Г. Измерлиев“ от ЗТ „Металургия“ — Горна Оряховица за последното тримесечие е на едно от първите места сред бригадите за комунистически труд. От началото на годината досега бригадата е изработила надпланово 654 пещки. Сл. Н. КАЧАКОВ

При нашите строители

В Долна Липница работят дългогодишни строители ★ Читалището ще бъде завършено предсрочно

УСЪРДИЕТО Е ВЪЗНАГРАДЕНО

Още с изготвяне на финансово-производствения план на ДЗС — Беброво за 1968 г. за почнаха и глужите за неговото най-високо реализиране. Стремелът бе да се изпълни намере и най-качествено всяко мероприятие, всяка задача.

След големите грижи и упоритата борба с трудностите дойдох и добрите резултати. Преизпълнихме плана за пшеницата с 314 т, на ягоди — с 40. Набрахме в повече 260 т ябълки, като бяха обрани и плодотелите от всички единични дървета в землището на стопанството. Очакваме 100 на сто изпълнение плана за царевичната. По всички показатели се изпълнява досега и планът в животновъдството, а годишният ще бъде преизпълнен. За осигуряване груб и сочен фураж за животните направихме 7000 куб. м ливничков фураж и 1500 т сена. Прибрахме 566 т люцерново и 557 т ливално сено. Осигуряваме са 600 т концентриран фураж, като очакваме да прибавим и около 400 т царевично зърно. С тези фуражи гарантираме изхранването на животните.

В заключение равностметката показва, че при годишен план за реализация на стопанската продукция от 878 000 лв., за девет месечия са постигнати 918 000 — преизпълнение с 40 000 лева. До края на годината очакваме преизпълнение от 151 000 лева.

Ще бъде преизпълнен и годишният план за обща продукция в размер на 1 700 000 лева. Тези успехи през трудната година укрепват вярата на нашите работници.

Филип ФИЛИПОВ

ДОБРО НАЧАЛО

Бързото разрастване на промишлеността в нашия град и все по-голямото разширяване на ДИП „В. Мавриков“ — Велико Търново поставя като проблем от първа величина набирането и обучението на нови работници. За да може да подготвим необходимите производствени за текущи нужди и за новото разширяване, ръководството на предприятието потърси работници и в съседните окръзи.

От с. Трескавец, Търговишки окръг, привлякохме група момичета от турското население. Първият и вторият ден момичетата разгледаха производствените цехове, културно-битовите помещения, срещнаха се с ръководни другари. Началникът на техничния цех Митко Колев ги запозна със съществуващата организация на производството и труда в цеха. Подробно бяха инструктирани по охраната на труда и на 11 септември те започнаха работа като ученички бобинарки и шпулчачки в подготвителния участък на тъкачния цех.

Свити и плашливи в началото, младите момичета бързо

свикват. За това, разбира се, положителна роля играят и техните другарки дългогодишни работнички, които ги насърчват в работата, показват им, учат ги на уменията бързо да извършват технологичните производствени операции, да опознаят машините.

И така ден след ден неукрепналите селски момичета Салиме Асанова, Алише Юсеинова, Фатме Османова и други добиват навики на индустриални работнички. С всеки изминат ден се опускат сърцата на Валериана Алиева, Зайнет Феридова. Те започват да привикват към изискванията на високомеханизираното производство.

А след работа отиват да се нахранят в първокласния стол-ресторант на предприятието, където могат да си изберат какво да искат ядене и десерт. Тук се готвят като в най-голям и модерен ресторант. И най-капризният може да си избере не шо от 12—15-те вида ястия, което да отговори на неговия вкус и желание.

Нахранили се добре, работничките отиват в банята на предприятието, а после се прибират в общежитието, което блисти от чистота и ред с белите си чаршафи и покривки, с новите си пружинени легла и меки одеяла. Починали, ние ги виждаме на групи да се отправят към Дома на културата, където имат възможност да гледат телевизионните предавания, или в библиотеката да вземат книги за прочит.

Бързо свикнаха с работата — каза началникът на участъка инж. Г. Михайлов. — До волен съм от тях, затова им съкратихме ученическия стаж и ги преназначихме в групата на нацнаели работници с по-високо заплащане, а от следващия месец те вече ще са редовни работници със заплащане каквото имат всички работници в участъка.

Драган ВЕЛЕВ

председател на Заводския производствен комитет в ДИП „В. Мавриков“

Ф. Атанасов

ТРУДЪТ СЕ ОБЛЕКЧАВА

Все повече навлиза техническият прогрес в Бонбонната фабрика при Държавни захарни заводи — Горна Оряховица. Създаде се поточност в производството, асансьори за суровината и готовата продукция, монтираше машина за загъване на вафли и др. А само преди няколко месеца бе пусната в действие и електрическа пекарка за кори. Тези дни до нея се нареди втора стоманена кравалица. Тя беше бързо монтирана и песента на двете електрически производственици стана по-мощна.

С навсяването на втора електрическа пекарка и увеличаване производството на кори — споделя ръководителят на отдела Иван Мамулов — се даде възможност за машинно маане на вафлените платки. Изпечени от новите пекарки, корите са значително по-качествени, по-добре става и мазането им с паста, а оттам идва и цялостното подобряване в производството на вафлите.

С вънасянето на електрически пекарки, броят на които се увеличи още, значително се облекчава трудът на работничките. При ръчното печене на корите трудът е изморятелен и край печките е доста горещо. За 24 часа електрическите пекарки дават производство колкото за 12 ръчни.

Ст. Градинарова

ПРЕИЗПЪЛНЕНА ПРОГРАМА

Напрегатът е годишният план на потребителната кооперация в Буйновци. Въпреки това, малкият сплотен колектив на кооперацията прави всичко възможно да изпълни нещата задача. В края на десетмесечното отнво пролича, че търговските работници от Буйновци ще удържат на думата си. Вместо предвидения 463 000 лв. те отчетоха стокооборот 472 000. Очаква се да бъде преизпълнен и планът за печалбата. Досега са реализирани 18 950 лв. при годишен план 20 000 лева.

Особено добре работят отговорниците на магазини от търговията. До края на октомври най-добри резултати има отговорникът на зеленчуковия магазин в с. Буйновци Петко Мирчев. За десет месеца той е реализирал в повече 11 000 лв. стокооборот. След него е отговорникът на смесен магазин в с. Велковци Иван Василев, с около 4000 лв. преизпълнение на плана.

Ал. Янков

ВИСОКИ ДОХОДИ ОТ ВТОРИТЕ КУЛТУРИ

За компенсиране на част от загубите от сушата в ТКЗС — Долна Оряховица бяха засети значителни площи втори култури — карфиол, зелен боб, картофи и други. Елена Генева и бригадата на Николай Бончев от Бреговица, която завършила зеленчуковия сезон, надяланова продукция и очаква повече от 20 000 лв. доходи от вторите култури.

Ст. Димитров

ДЪРЖАВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО

— гр. ЕЛЕНА

ТЪРСИ:

1. Агроном с висше или средно образование за ръководител на производствен участък.
 2. Заведущ планиране с висше образование.
 3. Бригадир по животновъдство със средно специално образование.
 4. Правоспособни трактористи.
- Стопанството има добре уреден стол. Справки при „Личен състав“, тел. 21—09.

2—1

Строително-промишлено предприятие

— Горна Оряховица

съобщава

на всички предприятия от окръга, че разполага с универсална излитателна машина тип „УММ-50“ за изпитване на стомани на огъване и опън.

Желаните услуги на предприятието да се отнесат до строителната лаборатория в Горна Оряховица.

3—1

